

Sreća

[Bosanski – Bosnian – بوسني]

Dr. Ahmed b. Osman el-Mezjed

Prijevod:

Senad Muhić

Revizija:

Ersan Grahovac

2013 - 1434

IslamHouse.com

السعادة

« باللغة البوسنية »

د. أحمد بن عثمان المزيد

ترجمة:

سناد موهيتش

مراجعة:

أرسان غراهوفاتس

2013 - 1434

IslamHouse.com

Sreća

Sreća je osnovna želja koju žele svi ljudi. Svaki čovjek traži i želi da dosegne sreću, te se trudi da je ostvari. Međutim većina ljudi je pogriješila u načinu sticanje sreće, pa je traže van svojih duša, u bogatstvu, ženama, putovanjima, popularnosti, društvenom položaju. Stvarna sreća se krije u duši čovjeka i ne odvaja se od njega. Sreća je u imanu, jekinu, da čovjek bude zadovoljan onim što ima i zadovoljstvu Allahovom odredbom i osjećanju ljubavi prema ljudima. Na ovu činjenicu je ukazao Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, u nekoliko hadisa. On je kazao: **„Čudno li je stanje vjernika, svaka situacija u kojoj se zadesi je dobra za njega. Ako ga zadesi dobro pa se zahvali, dobro mu je, a ako ga zadesi zlo on se strpi pa mu je opet dobro.“**¹

Pojasnio je da je zadovoljstvo Allahovom odredbom glavni uzrok sreće i upjeha na dunjaluku i na ahiretu, rekavši: **„Uspio je onaj koji se pokorio svom Gospodaru, ima opskrbe onoliko koliko mu je nužno potrebno i koga je Allah učinio da bude zadovoljan sa onime što mu je dao.“**²

¹ Muslim, br. 5318.

² Muslim, br. 1746.

I rekao je: „**Ko osvane siguran u svome mjestu, zdravog tijela i ima dovoljno hrane za taj dan, kao da mu je dat cijeli dunjaluk i sve njegove riznice.**“³

Poslanik nije također zaboravio da vanjski faktori utiču na čovjekova osjećanja, te je zbog toga spomenuo neke vanjske uzroke koji utiču na sreću, a to je zbog toga što oni imaju veliki uticaj na čovjeka. Kazao je: „**Četiri stvari usrećuju čovjeka: Dobra žena, prostran stan, dobar komšija i udobna jahalica, a četiri stvari ga unesrećuju: loša žena, loš komšija, loša jahlica i tijesan stan.**“⁴

Jedan od uzroka sreće je i optimizam, te je zbog toga Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, volio optimizan, a mrzio sujevjerio vjerovanje u loše znakove.⁵

On je govorio: „**Nije od nas onaj koji, na osnovu sujevjerja, tumači da li je nešto dobar ili loš znak, niti onaj koji traži da se to za njega radi, niti onaj koji gata, niti onaj kome se gata.**“⁶

³ Tirmizi, br. 2268., i Ibn Madže, br. 4131.

⁴ Bejheki, br. 9556.

⁵ Ibn Madže, br. 3526.

⁶ Taberani, br. 4262.